

Справа № 815/2000/18

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

25 червня 2018 року Одеський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді		- Радчука А.А.,
за участю секретаря		- Ляшенко Ю.В.,
за участю сторін:	позивача	- Романовського В.С.
	представник відповідача	- не з'явився

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Одеського окружного адміністративного суду справу за позовом Романовського Віктора Станіславовича (65009, м. Одеса, вул. _____, РНОКПП 1945701392) до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі (65121, м. Одеса, вул. Ільфа і Петрова, 4/а, код ЄДРПОУ 41248812) про визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити дії,-

В С Т А Н О В И В:

До Одеського окружного адміністративного суду звернувся Романовський Віктор Станіславович з позовною заявою до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі в якому просив визнати протиправними дії Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі, щодо зменшення розміру середньомісячного заробітку для обчислення пенсії за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року, зобов'язати Центральне об'єднане управління Пенсійного фонду України в м.Одесі провести перерахунок розміру середньомісячного заробітку для обчислення пенсії з врахуванням довідки про заробітну плату №29/4-13/3 від 29.04.2013 Одеського судноремонтного заводу №2 і перерахувати пенсію, виплатити пенсію за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року.

В обґрунтування позовних вимог Позивач зазначив, що Відповідач порушив право позивача на перерахунок пенсії з 2013 року.

Постановою Одеського апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 року по справі №522/7044/17, серед іншого, визнано протиправною бездіяльність Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі щодо неврахування при розрахунку пенсії Позивача довідки про заробітну плату від 29.04.2013 року № 29/4-13/3 ВАТ «Одеський судноремонтний завод № 2» а також залишено без розгляду адміністративний позов Романовського Віктора Станіславовича до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі про зобов'язання вчинити певні дії за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року, оскільки він не звертався до суду з заявою про поновлення процесуального строку. Зі змісту тексту зазначеної постанови вбачається, що управління порушило право позивача на перерахунок пенсії з 2013 року, з моменту звернення позивача із відповідною заявою, проте із цим позовом позивач звернувся лише 13.04.2017 р., тобто частково із пропуском строку, встановленого ч.2 ст.99 КАС України, а позивачем не наводиться та зі змісту позовної заяви не вбачається будь-яких причин, які б об'єктивно та непереможно перешкождали своєчасно звернутись до суду із вищезазначеними вимогами.

Позивач зазначає, що станом на 26.07.2013 йому було невідомо, що довідка №29/4-13/3 не врахована, оскільки відповідач надав інформацію про те, що довідка №29/4-13/3 була врахована при розрахунку пенсії 31.05.2013 року. З урахуванням

КОПІЯ

зазначеного Позивач просив поновити йому строк на звернення до суду

Ухвалою суду від 02.05.2018 року судом було ретельно розглянуто питання про поновлення позивачу строку на звернення до суду з даним адміністративним позовом, за наслідком чого клопотання про поновлення строку було задоволено, строк звернення до суду поновлено, відкрито провадження по справі та призначено справу до розгляду в порядку загального провадження.

21.05.2018 року від представника Відповідача до суду надійшов відзив на позовну заяву, в якому він просив у задоволенні адміністративного позову відмовити у повному обсязі, зазначивши, що Позивачу здійснено перерахунок пенсії згідно довідки 29/4-13/3 від 29.04.2013 з 12.10.2016 року на підставі постанови Одеського апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 року по справі 522/7044/17.

Щодо перерахунку за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року Відповідач зазначив, що Позивач отримав відповідь управління на своє звернення №196/P-11 від 10.06.2013 року де вказані періоди роботи, що були враховані при обчисленні пенсії. Будь-які об'єктивні чи суб'єктивні обставини не позбавляли позивача можливості звернутися до суду у визначені законом строки з відповідним позовом до Відповідача, якщо він вважав, що діями чи бездіяльністю порушуються його права та законні інтереси. Про розмір пенсії позивач був обізнаний, а тому в разі незгоди, мав право звернутися до суду.

З огляду на вищезазначене, Відповідач вважає причини пропуску строку із зверненням адміністративного суду неповажними та просить відмовити у задоволенні адміністративного позову.

31.05.2018 року від Позивача надійшла відповідь на відзив, в якій додатково зазначено, що спірна за цією справою довідка про заробітну плату №29/4-13/3 від 29.04.2013 Одеського судноремонтного заводу №2 визнана рішенням суду чинною з моменту її подачі до відповідача - з 15.05.2013 року. Позивач зазначає, що йому не було відомо про порушення його прав щодо довідки №29/4-13/3, оскільки жодна з численних комісій, перевіряючих та ревізуючих його пенсійну справу нічого про це не повідомляла. Основною причиною, яка унеможливила моє своєчасне звернення до суду стосовно довідки №29/4-13/3 були незаконні дії відповідача, визнані відповідними судовими рішеннями.

Ухвалою суду від , занесеною до протоколу судового засідання 11.06.2018 року було закрито підготовче провадження та призначено справу до розгляду по суті.

В судовому засіданні 25.06.2018 року Позивач підтримав адміністративний позов у повному обсязі та просив задовольнити його з підстав, викладених в тексті позовної заяви та відповіді на відзив.

В судове засідання 25.06.2018 року представник Відповідача не з'явився, про час та місце розгляду справи повідомлявся належним чином та своєчасно. Жодних клопотань від Відповідача не надходило.

Відповідно до п. 1 ч. 3 ст. 205 КАС України, якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судове засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі неявки в судове засідання учасника справи (його представника) без поважних причин або без повідомлення причин неявки.

З наведених підстав судом прийнято рішення про розгляд справи за відсутності представника Відповідача.

Дослідивши матеріали адміністративної справи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується адміністративний позов та заперечення на нього, судом встановлено наступне.

Романовський Віктор Станіславович з 10.04.2013 року перебуває на обліку в Центральному об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України в м. Одесі та отримує пенсію за віком, призначену відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

КОПІЯ

Пенсію позивачу обчислено із заробітної плати за період з 01.01.1995 року по 31.12.1999 року, з 01.07.2000 року по 30.04.2013 року з урахуванням заробітної плати за 2012 рік (на підставі судового рішення від 03.10.2016 року по справі № 522/209/16-а).

Однак, під час розрахунку пенсії Управління не включило у її складі заробітну плату з 1990 року по 1991 року та з 1994 року по 1995 року за період роботи у ВАТ «Одеський судноремонтний завод №2» за даними довідки від 29.04.2013 року №29/4-13/3, виданої арбітражним керуючим ліквідатором ВАТ «Одеський судноремонтний завод №2».

Постановою Одеського Апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 року по справі №522/7044/17 апеляційну скаргу Романовського Віктора Станіславовича задоволено частково. Постанову Приморського районного суду м. Одеси від 13 вересня 2017 року – скасовано. Адміністративний позов Романовського Віктора Станіславовича до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі про зобов'язання вчинити певні дії за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року - залишено без розгляду. В іншій частині ухвалено нове рішення, яким адміністративний позов Романовського Віктора Станіславовича до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі про зобов'язання вчинити певні дії - задовольнити частково. Визнано протиправною бездіяльність Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі щодо неврахування при розрахунку пенсії Романовського Віктора Станіславовича довідки про заробітну плату від 29.04.2013 року № 29/4-13/3 ВАТ «Одеський судноремонтний завод № 2». Зобов'язано Центральне об'єднане управління Пенсійного фонду України в м. Одесі здійснити перерахунок та виплату Романовському Віктору Станіславовичу пенсії з 13.10.2016 року з урахуванням даних довідки про заробітну плату від 29.04.2013 року № 29/4-13/3 ВАТ «Одеський судноремонтний завод № 2». В задоволенні решти позовних вимог відмовлено.

Зазначеним рішенням встановлено наступне:

«Як вбачається з матеріалів справи та не заперечується учасниками справи, 15.05.2013 року позивачем з метою обрахунку розміру пенсії додатково подано згідно розписки-повідомлення за № 458, в тому числі, довідку від 29.04.2013 року № 29/4-13/3, видану арбітражним керуючим ліквідатором ВАТ «Одеський судноремонтний завод №2», про заробітну плату позивача з 1990 року по 1991 року та з 1994 року по 1995 року за період роботи у ВАТ «Одеський судноремонтний завод №2».

Дослідивши вказану довідку, колегія суддів встановила, що вказаний документ містить відомості про період роботи позивача на підприємстві, довідка складена ліквідатором підприємства на підставі даних бухгалтерського обліку ВАТ «Одеський судноремонтний завод №2» по рахункам 635, 636, 656, 658, 657, 703, 719, тобто за даними первинних та бухгалтерських документів підприємства.

Таким чином, колегія суддів вважає, що позивач під час заявлення права на пенсію надав органу пенсійного фонду належний документ, в тому числі, про складові заробітної плати, відрахування внесків, а отже відомості якого мають враховуватись в розрахунок розміру соціальних виплат.

За таких обставин, колегія суддів вважає, що у суб'єкта владних повноважень не було підстав для неврахування цих даних під час визначення розміру пенсії позивача за його відповідною заявою, поданою у 2013 році.»

З наведеного вбачається, що порушення прав Позивача в частині невиконання пенсії у повному обсязі триває з 2013 року з вини Відповідача, проте до суду з даним позовом позивач звернувся 27.04.2018 року.

Відповідно до статті 46 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» нараховані суми пенсії, на виплату яких пенсіонер мав право, але не отримав своєчасно з власної вини, виплачуються за минулий час, але не більше ніж за три роки до дня звернення за отриманням пенсії; нараховані суми пенсії, не отримані з вини органу, що призначає і виплачує пенсію, виплачуються за минулий час без

обмеження будь-яким строком з нарахуванням компенсації втрати частини доходів.

Системний аналіз даної статті дає підстави дійти до висновку, що у ній містяться два строкових обмеження стосовно виплат пенсії за минулий час: три роки - для особи, яка не отримувала нараховану пенсію з власної вини; без обмеження строку - для особи, яка не отримувала нараховану пенсію з вини відповідного суб'єкта владних повноважень.

Оскільки Постановою Одеського Апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 року по справі №522/7044/17 встановлено, підтверджено матеріалами справи та не оскаржується сторонами по даній справі, що у суб'єкта владних повноважень не було підстав для неврахування довідки про заробітну плату від 29.04.2013 року № 29/4-13/3 ВАТ «Одеський судноремонтний завод № 2» під час визначення розміру пенсії позивача за його відповідною заявою, поданою у 2013 році, то відповідно до спірних правовідносин має застосовуватися друга умова - виплата пенсії за минулий час без обмеження строку.

Із зазначеного вбачається, що у разі порушення органом Пенсійного фонду України законодавства про пенсійне забезпечення застосування до адміністративного позову шестимісячного строку звернення до суду, встановленого положеннями КАС України, має наслідком неможливість реалізувати передбачене частиною другою статті 46 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» право пенсіонера на виплату сум пенсії за минулий час.

З огляду на позицію Конституційного Суду України, що міститься в рішеннях № 8-рп/2013 і № 9-рп/2013, а також на підставі аналізу положення частини першої статті 99 КАС України в системному зв'язку з положенням частини другої статті 46 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» суд дійшов висновку, що у разі порушення законодавства про пенсійне забезпечення органом, що призначає і виплачує пенсію, адміністративний позов з вимогами, пов'язаними з виплатами сум пенсії за минулий час, у тому числі сум будь-яких її складових, може бути подано без обмеження будь-яким строком з нарахуванням компенсації втрати частини доходів незалежно від того, чи були такі суми нараховані цим органом.

Аналогічна правова позиція викладена Вурховним судом України у постанові від 24.04.2018 року по справі №646/6250/17.

Оцінивши в сукупності наведені норми, суд також враховує специфіку даної категорії спору та наявність поважних причин звернення Позивача до адміністративного суду з даним позовом 27.04.2018 року, що є незалежні безпосередньо від позивача, оскільки бездіяльність Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі щодо неврахування при розрахунку пенсії Романовського Віктора Станіславовича довідки про заробітну плату від 29.04.2013 року № 29/4-13/3 ВАТ «Одеський судноремонтний завод № 2» визнано протиправною лише 19.12.2017.

У справі Мушта проти України ЄСПЛ зазначає, що право на суд, одним з аспектів якого є право на доступ до суду, не є абсолютним, воно за своїм змістом може підлягати обмеженням, особливо щодо умов прийнятності скарги на рішення. Однак такі обмеження не можуть обмежувати реалізацію цього права у такий спосіб або до такої міри, щоб саму суть права було порушено. Ці обмеження повинні переслідувати легітимну мету, та має бути розумний ступінь пропорційності між використаними засобами та поставленими цілями.

Відповідно рішення ЄСПЛ у справі "Іліан проти Туреччини" правило встановлення обмежень доступу до суду в зв'язку з пропуском строку звернення до суду повинно застосовуватися з певною гнучкістю і без надзвичайного формалізму, воно не застосовується автоматично і не має абсолютного характеру; перевіряючи його виконання, слід звертати увагу на обставини справи.

Згідно положень статті 1 Конвенції, статті 1 Додаткового протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожна фізична або юридична особа

має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна, інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Положеннями статті 14 Конвенції регламентовано, що користування правами та свободами, визнаними в цій Конвенції, має бути забезпечене без дискримінації за будь-якою ознакою.

Таким чином, право позивача на отримання пенсії є безперечним і забезпечення цього права становить суть взятих на себе державою зобов'язань.

На підставі викладеного, враховуючи, що Постановою Одеського Апеляційного адміністративного суду від 19.12.2017 року по справі №522/7044/17 встановлено, що у суб'єкта владних повноважень не було підстав для неврахування довідки про заробітну плату від 29.04.2013 року № 29/4-13/3 ВАТ «Одеський судноремонтний завод № 2» під час визначення розміру пенсії позивача за його відповідною заявою, поданою у 2013 році, суд дійшов висновку, що дії Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі, щодо зменшення розміру середньомісячного заробітку для обчислення пенсії Романовського Віктора Станіславовича за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року є протиправними, а тому слід зобов'язати Центральне об'єднане управління Пенсійного фонду України в м. Одесі провести перерахунок розміру середньомісячного заробітку для обчислення пенсії Романовського Віктора Станіславовича з врахуванням довідки про заробітну плату №29/4-13/3 від 29.04.2013 року Одеського судноремонтного заводу №2 і перерахувати пенсію.

При цьому позовна вимога про виплату пенсії за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року підлягає частковому задоволенню шляхом зобов'язання Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі виплатити Романовському Віктору Станіславовичу недоплачену частину пенсії за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року з врахуванням перерахунку, здійсненого на підставі довідки про заробітну плату №29/4-13/3 від 29.04.2013 року Одеського судноремонтного заводу №2, оскільки позивач отримував пенсію у зазначений період, а тому стягненню підлягає різниця між фактично виплаченою та такою, що повинна була бути виплачена з урахуванням зазначеної довідки.

Решта доводів та заперечень учасників справи висновків суду по суті позовних вимог не спростовують. Слід зазначити, що згідно практики Європейського суду з прав людини та зокрема, рішення у справі «Серявін та інші проти України» від 10 лютого 2010 року, заява 4909/04, відповідно до п.58 якого суд повторює, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення (рішення у справі «Руїс Торіха проти Іспанії» від 9 грудня 1994 року, серія А, N 303-А, п.29).

В пункті 42 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Бендерський проти України» від 15 листопада 2007 року, заява № 22750/02, зазначено, що відповідно до практики, яка відображає принцип належного здійснення правосуддя, судові рішення мають у достатній мірі висвітлювати мотиви, на яких вони базуються. Межі такого обов'язку можуть різнитися залежно від природи рішення та мають оцінюватися в світлі обставин кожної справи.

Згідно з статтею 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Частиною 2 статті 2 КАС України встановлено, що у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень адміністративні суди

перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України; з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Згідно статті 72 КАС України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Згідно частини 1 статті 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Згідно частини 2 статті 77 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на Відповідача. У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посылатися на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.

У процесі розгляду справи не встановлено інших фактичних обставин, що мають суттєве значення для правильного вирішення спору, і доказів на підтвердження цих обставин.

Згідно зі ст. 249 КАС України рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

Оцінивши докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, та враховуючи всі наведені обставини, суд дійшов до висновку про те, що адміністративний позов підлягає частковому задоволенню.

Відповідно до ст. 133 КАС України, суд, враховуючи майновий стан сторони, може своєю ухвалою зменшити розмір належних до оплати судових витрат чи звільнити від їх оплати повністю або частково, чи відстрочити або розстрочити сплату судових витрат на визначений строк. Якщо у строк, встановлений судом, судові витрати не будуть оплачені, позовна заява залишається без розгляду або витрати розподіляються між сторонами відповідно до судового рішення у справі, якщо сплату судових витрат розстрочено або відстрочено до ухвалення судового рішення у справі.

Ухвалою суду від 02.05.2018 року судом було задоволено клопотання Позивача про відстрочення сплати судового збору за подання даного адміністративного позову до ухвалення рішення по справі.

З наведених підстав з Романовського Віктора Станіславовича необхідно стягнути судовий збір у розмірі 704,80 грн. на рахунок Одеського окружного адміністративного суду.

Разом з цим, відповідно до ст.139 КАС України, при задоволенні позову сторони,

КОПІЯ

яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав Відповідачем у справі, або якщо Відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

У зв'язку з задоволенням даного адміністративного позову суд дійшов висновку про стягнення з Відповідача на користь Позивача судових витрат зі сплати судового збору в розмірі 704,80 грн.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 2, 6, 7, 9, 72, 77, 90, 139, 205, 229, 242-246, 255, 293, 295 КАС України, суд –

ВИРІШИВ:

Позовну заяву Романовського Віктора Станіславовича (65009, м. Одеса, вул. Академічна, 10, кв. 25, РНОКПП 1945701392) до Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі (65121, м. Одеса, вул. Ільфа і Петрова, 4/а, код ЄДРПОУ 41248812) про визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити дії – задовольнити частково.

Визнати протиправними дії Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі, щодо зменшення розміру середньомісячного заробітку для обчислення пенсії Романовського Віктора Станіславовича за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року.

Зобов'язати Центральне об'єднане управління Пенсійного фонду України в м. Одесі провести перерахунок розміру середньомісячного заробітку для обчислення пенсії Романовського Віктора Станіславовича з врахуванням довідки про заробітну плату №29/4-13/3 від 29.04.2013 року Одеського судноремонтного заводу №2 і перерахувати пенсію.

Зобов'язати Центральне об'єднане управління Пенсійного фонду України в м. Одесі виплатити Романовському Віктору Станіславовичу недоплачену частину пенсії за період з 18.07.2013 року по 12.10.2016 року з врахуванням перерахунку, здійсненого на підставі довідки про заробітну плату №29/4-13/3 від 29.04.2013 року Одеського судноремонтного заводу №2.

Стягнути з Романовського Віктора Станіславовича (65009, м. Одеса, вул. Академічна, 10, кв. 25, РНОКПП 1945701392) судовий збір у розмірі 704 (сімсот чотири) грн. та 80 коп. на рахунок Одеського окружного адміністративного суду (Отримувач коштів УК у м. Одесі/Київський район, код отримувача (код за ЄДРПОУ) 38016923, Банк отримувача ГУДКСУ в Одеській області, Код банку отримувача (МФО) 828011, Рахунок отримувача 31212206784005, Код класифікації доходів бюджету 22030101; призначення платежу - *;101; 1945701392; Судовий збір, за позовом Романовського Віктора Станіславовича, Одеський окружний адміністративний суд.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Центрального об'єднаного управління Пенсійного фонду України в м. Одесі (65121, м. Одеса, вул. Ільфа і Петрова, 4/а, код ЄДРПОУ 41248812) на користь Романовського Віктора Станіславовича (65009, м. Одеса, вул. Академічна, 10, кв. 25, РНОКПП 1945701392) судові витрати зі сплати судового збору у розмірі 704 (сімсот чотири) грн. та 80 коп.

Рішення набирає законної сили в порядку і строки, встановлені ст. 255 КАС України.

Рішення може бути оскаржено в порядку та строки встановлені ст. ст. 293, 295 КАС України.

Повний текст рішення складено та підписано суддею 27.06.2018 року.

Суддя

А.А. Радчук.

З ОРИГІНАЛУ
 КОМП'ЮТЕРНО ЗАБЕЗПЕЧЕНА КОПІЯ

*319*3073870*1*2*

Суддя А.А. Радчук